

▲ Albert Secuur en Alina Kiers als schoenmakersechtpaar in hun winkel in het souterrain, repeterend. De rest van De Bende gluurde mee. Foto: Harry Tielman

Schoenmaker verliest zijn leest

REPORTAGE REPETIE 'EEN GROF SANDAAL'

- Twee Groningse gezelschappen vinden elkaar bij een schoenlapperswinkel
- Titus Muizelaar regisseert NNT en De Bende in *Een grof sandaal*
- Muzikale familievoorstelling 'voor 8 tot 108 jaar' trapt af in Veendam

Door Eric Nederkoorn

Veendam Regisseur Titus Muizelaar zit met een prethoofd aan de linzensoep. Het is pauze in theater VanBeresteyn in Veendam. Daar repeteert hij met het Noord-Nederlands Toneel en De Bende voor de muzikale familievoorstelling *Een grof sandaal*. Peter de Haan (Pé van Rinus, en dus van De Bende) is net uitgegeten en naar de kleedkamer vertrokken.

"Alles wat die man zegt is grappig", recenseert Muizelaar De Haan zodra die de deur uit is. "Ik moet sowieso constant om die mensen lachen."

Dat moet lekker werken zijn. Op papier lijkt het een wonderlijke combinatie, het NNT en De Bende, met naast De Haan en Frank den Hollander ook Alina Kiers en Jan Veldman. De gezelschappen hebben zo hun eigen publiek. Kort door de bocht: serieus tegenover lachop-

wekkend. Toch is er niks vreemds aan. Het NNT zoekt telkens opnieuw samenwerking met noordelijke partners die bewezen hebben wat te kunnen. Dan ligt De Bende voor de hand, zeker bij een voorstelling die is bedoeld voor 8 tot 108 jaar.

Een grof sandaal gaat over een schoenmaker en zijn vrouw. De schoenmaker krijgt – daar is het december voor – een goede fee op bezoek en mag een wens doen. De uitkomst gaat uiteindelijk, met al dat moderne gedonder, nogal ten koste van zijn eigen lol in de schoenlapperij. En dat terwijl zijn vrouw, Alina Kiers met een soort Mildred-van-George-uiteindelijk, juist zo hip wil meedoen. Met een heel erge stem.

Albert Secuur, Gronings acteur die voorstellingen bij het NNT speelde en maakte en de hoofdrolspeler was in de door Jan Veldman geschreven tv-serie *Boven Wotter*, is hier de schoenmaker. Secuur en de Bende-leden kropen allereerst een weekend in een vakantiehuis in het Lauwersmeergebied. Ideeën spuien, grappen bedenken. Vervolgens mocht Jan Veldman daar thuis een verhaal uit destilleren. "Zelfs de grappen die met een slokje op zijn bedacht, hebben het gehaald", zegt Den Hollander. "Sterker nog", vult Veldman aan, "dat was een voorwaarde". Met Remko Wind erbij op toetsen staat er geen eentje zonder muzikale inbreng op het podium.

De Bende is gewend zichzelf te regisseren. "Geen idee wat ik hier moet", zegt Muizelaar nog in die-

zelfde eetpauze. "Grappig. Maar ik vind het juist prima als acteurs zelf veel regelen. Dat moeten ze toch ook willen? Ik heb de pest aan dat regisseurstoneel. Eenheid van speelstijl? Daar hou ik totaal niet van. Elke acteur speelt zijn eigen autobiografie op toneel. Blijf daar alsjeblieft van af. Ik kijk liever naar skills in plaats van naar engagement." Veldman: "Jij versterkt de inhoud. Iemand die er dwars tegenin zou roeien, dat zou niet werken." Muizelaar: "Ik zie bijvoorbeeld bij een repetitie dat je wat weg moet laten om scènes beter op elkaar te laten aansluiten. Ik vervul de rol van klankbord. Ik zie wat hun

▲ Titus Muizelaar, regisseur: 'Ik heb de pest aan dat regisseurstoneel'. Foto: ANP

kracht is en help als het ware organiseren."

Wat deed Muizelaar, met een groot verleden bij onder meer Toneelgroep Amsterdam, besluiten om de regieklus aan te nemen? "De vraag. Ja, echt! Ik heb een paar filmpjes van De Bende bekeken. Ik hou erg van die humor." Een oriënterend gesprek versterkte het wederzijdse gevoel. De Haan: "Hij kent alle teksten van de Kinks uit zijn hoofd!" Veldman: "Hij is zelfs bij Ray Davies op bezoek geweest."

Ja kijk. Muizelaar wist niks van het Bende-verleden. "Ja, Jan ken ik, van ander werk. De rest niet. Als mensen zich Rooie Rinus en Pé Daalemmer noemen, dan ben ik al snel verkocht. En met Albert en Remko erbij is dit een heel diverse club mensen." Wijzend naar de tegenover hem zittende De Haan: "Ik vind het haast aandoenlijk. Het idee dat een apotheker dit ook nog even doet. Dat ontroert me echt. En het mooie is, Peter oogt eigenlijk helemaal niet gelukkig als hij op dat toneel loopt. En tóch wil hij!"

De Haan: "Ik ben erin geluisd!" Dat wil zeggen: hij moest nu ook acteren. Als zwerver. Terwijl hij normaal de 'rol' van zanger/gitarist speelt. "Ik wist echt nergens van. We speelden een keer met De Bende in Stadskanaal, toen ik van iemand van het theater hoorde dat we in december ook weer een paar avonden geboekt waren." Veldman: "We hadden maar niks tegen Peter gezegd. Als hij had gehoord dat hij ook moest acteren, was hij vast af-

gehaakt. En ik vond dat hij erbij moest wezen." De Haan: "Nou, het valt me uiteindelijk niks tegen. Ik moet voor zo'n periode in de apotheek alleen weer extra beroep doen op mijn medewerkers."

Muizelaar: "Je ziet ook dat ze elkaars tegenpolen zijn. Frank die met veel bravoure zo'n Hazes-achtig lied staat te zingen. En Albert als echte acteur. Goeie groep."

Na de eetpauze gaat de groep voor het eerst gekostumeerd verder met repetitie. Vooral Kiers en Den Hollander zien er behoorlijk hilarisch uit. Muizelaar kijkt van een afstandje toe. Hij hoeft weer weinig te zeggen, maar grijnst er voluit op los. De eerste voorstelling is morgen, in VanBeresteyn. De zaal is vanaf dinsdag beschikbaar geweest om de voorstelling te monteren. "Wat een luxe", zegt Kiers.

Een luxe die verwachtingen wekt.

'Een grof sandaal'

NNT/De Bende speelt *Een grof sandaal*. Première morgenavond VanBeresteyn Veendam (20.15 uur), daar ook zaterdag en zondagmiddag, 18 en 19/12 't Kielzog Hoogezand, 21/12 De Muzeval Emmen, 22/12 De Nieuwe Kolk Assen, 26 t/m 29/12 Stadsschouwburg Groningen, 4 en 5/1 De Molenberg Delfzijl (beide uitverkocht), 8 (uitverkocht), 9/1 en 10/1 (uitverkocht) Geert Teis Stadskanaal, 15/1 De Tamboer Hoogeveen. Voor meer info zie: www.nnt.nl.